

9 - 107β

1611. Συνοδική απόφ. ἐπὶ πΚ. Νεοφύτου Β', δι' ἧς χορηγεῖται διαζύγιον ὑπὲρ τῆς γυναικός, δι' ἀποδημίαν τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τριετίαν, «διὰ τε τὸ ἀνώμαλον τοῦ καιροῦ καὶ τὴν τοῦ γένους δουλείαν καὶ μάλιστα διὰ τὸν ἐνόντα ταῖς γυναιξὶ ψυχικὸν κίνδυνον»,
ἐν 309, τ. 5, σ. 156 ἐπ.

10 - 107γ

1613. Πρᾶξις συνταχθεῖσα ἐνώπιον τοῦ βικαρίου τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Σύρου ἀπὸ 11 Μαΐου, δι' ἧς συνομολογεῖται παρὰ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου θυγατέρων καὶ τοῦ συζύγου τῆς θανούσης ὅτι ἡ θανοῦσα διέθεσε προφορικῶς ὠρισμένα περιουσιακὰ στοιχεῖα ὑπὲρ τοῦ ἀπόντος υἱοῦ της, ἱερωμένου,
ἐν 110β, σ. 316.

11 - 110α

1616. Προικοσύμφωνον ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου ἐν Σύρῳ,
ἐν 110β, σ. 318 - 319.

Ὁ πατὴρ τοῦ γαμβροῦ προικίζει τὸν υἱὸν του δι' ὠρισμένων ἀκινήτων καὶ κινητῶν πραγμάτων καὶ ζώων, μεταξὺ τῶν ὁποίων «τὸ πρῶτο πουλάρι ὅπου κάμη ἢ γαδάρια του», δηλ. δι' ἐλπιζομένου πράγματος. Ἡ δὲ θεία τῆς νύμφης — διότι προφανῶς αὕτη ἦτο ὀρφανὴ γονέων — τὴν προικίζει «ὅ,τι πράγματα ἔχει γραμμένα εἰς τὸ πρῶτον της προικοχάρτι, τόσον τοῦ πατέρα της, . . . ὥσάν καὶ τῆς μητέρας της. . . . Μὲ τούτῃ τὴν συμφωνία, ὅτι ἂν καταλάβῃ θάνατος μιὰ μεριὰ τὴν ἄλλην, χωρὶς κληρονόμον ἢ ὁ κληρονόμος χωρὶς κληρονόμον, κατὰ τὴν ὥρα, νὰ παίρῃ καθ' ἓνας ὅ,τι γνωρίζει. Καὶ νὰ στρέφονται τὰ πράγματα τσὶ ἐδικούς, ἥγου ἐκεῖ ὅπου τὰ ἐδόνασι. . . ».

12 - 110β

1617. Ἰνβεντάριον ἐν Σύρῳ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου,
ἐν 110β, σ. 319 - 320.

ἐν ὧσιν δευτέρου γάμου τοῦ πατρός, γίνεται ἀπογραφὴ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ ἐκ τοῦ πρώτου γάμου τέκνα του προικῶν πραγμάτων τῆς θανούσης πρώτης

συζύγου του, καθολικῆς, καὶ ὑπόσχεσις τούτου, ὅτι τὸ $\frac{1}{3}$ καὶ τῆς ἀτομικῆς προικῶας περιουσίας του θὰ περιέλθῃ εἰς τὰ ἐκ τοῦ πρώτου γάμου τέκνα του. Τὰς δηλώσεις του ταύτας ἀποδέχεται διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀνηλίκων τέκνων ὁ ἐκ μητρὸς πάππος των. Τὴν σύνταξιν τοῦ ἱνβενταρίου ἐζήτησεν ὁ ἐπίσκοπος τῶν Καθολικῶν Σύρου «ὥσάν ἐκεῖνος ὅπου κυττάζει τὰ δικαιώματα ὁλονῶν τῶν χηράδων καὶ τῶν ὀρφανῶν. . . . διὰ τὰ μὴν τὰ χάσον τὰ παιδιὰ τὰ ὀρφανὰ».

13 - 116β

1632. Ἀπόφασις διαζυγίου τοῦ ἐπισκόπου Μετρῶν καὶ Ἀθύρα Ἱεροθέου,

ἐν 319α, σ. 172.

«...ἐλθὼν ὁ Θ., καὶ ἐζήτησε λαβεῖν γυναῖκα εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας. Καὶ ἐζητήσαμεν τον ἵνα μὴ ἔχῃ ἑτέραν γυναῖκα καὶ ὁμολόγησε μὲ βάρος ἀφορισμοῦ, πὼς ἐπάντρεψάν τον οἱ γονεοὶ του, ἀμὴ αὐτὸς ἦταν ἀνήλικος καὶ δὲν ἐγνώριζεν καὶ ἔδωσάν τον γυναῖκα ἐπτάπαιδη γρηὰ καὶ διὰ τὸ θέλημα τοῦ ἀγᾶ τοῦ ὄντᾶ καὶ τὴν βίαν ἐκείνον. Δίδομεν τὴν ἄδειαν λαβεῖν ἑτέραν γυναῖκα...».

14 - 116γ

1632. Διαταγὴ τοῦ Προβλεπτοῦ Niccolò Errizzo διὰ τὴν Κεφαλληνίαν· αὕτη περιέχει σημαντικωτάτας διατάξεις ρυθμιζούσας τὰ τοῦ λειτουργήματος τοῦ Νοταρίου,

ἐν 197α, σ. 43 - 44.

15 - 126α

1641. Προικοσύμφωνον ἀπὸ 8 Νοεμβρίου, ἐν Σύρῳ, μεταξὺ τῶν δύο μελλονύμφων, ἑκατέρου τούτων προικιζόντων τὰ ἐαυτοῦ πράγματα,

ἐν 110β, σ. 322 - 323.

«...Μὲ τούτην τὴν συμφωνίᾳ ὅτι ἂν καταλάβῃ θάνατος εἰς περὶ τοῦ ἄλλου καὶ δὲν ἔχουν κληρονόμο, τὰ στρέφονται τὰ πράγματα στοὺς πρόσσιμους. Καὶ ἂν κάμουν καὶ κληρονόμο καὶ ὁ κληρονόμος ἀποθάνῃ τὰ στρέφονται τὰ πράγματα στοὺς πρόσσιμους».